

## VASTSTELLINGEN.

- ❖ Het EVC debat is al sinds 2000 door Europa geïnitieerd.
- ❖ In België zijn onderwijs en vorming geregionaliseerde materies, behorend tot de bevoegdheden van de Franse en Vlaamse gemeenschap. De Europese regelgeving dient op dit niveau toegepast.
- ❖ Dit heeft zijn gevolgen op het terrein. Beroepen, functies en hun invulling zijn niet anders, afhankelijk tot welke Gemeenschap ze behoren. Er is dus noodzaak aan een gesynchroniseerd en afgestemd beleid, zeker voor die beroepen en functies die behoren tot federaal (gesubsidieerde en genormeerde) sectoren.
- ❖ De Vlaamse Gemeenschap is al ver gevorderd in de uitwerking van regelgeving rond EVC en ervaringsbewijzen. Vandaag zijn er reeds 55 erkende bewijzen, waaronder ook enkele in de Social Profit beroepen.
- ❖ De Franse Gemeenschap staat nog niet zo ver, maar ook daar zijn al drie beroepen gevalideerd.
- ❖ De Statutaire congressen van de ABVV geleidingen hebben zich ook al in positieve zin uitgesproken in de zin dat het principe van EVC is aanvaard. Het is aan ons om de evolutie te kaderen en te sturen.

## EVC IN DE SOCIAL PROFIT

Gezien de specificiteit van een pak beroepen in de Social Profit is het niet evident om zo maar klakkeloos het EVC in de sector te introduceren. Beroepen zijn niet alleen in de functieclassificaties verbonden aan diploma's, voor veel van deze beroepen zijn ook koppeling aan een diploma wettelijk en/of via regelgeving verankerd.

Het Congres van 2006 gaf dan ook de opdracht hierover een debat te voeren en een standpunt in te nemen. Dit bundel en de bijlagen willen het nodige achtergrondmateriaal aanreiken. Hierna geven we enkele thema's weer waarover het debat kan gevoerd worden. Het Federaal Beroepscomité van februari 2009 zal hierover uitsluitsel geven.

## VRAAGSTELLING

1. In welke mate zijn Elders Verworven Competentie en gevalideerde ervaringsbewijzen in de Social Profit (sub)sectoren aanvaardbaar en voor welke beroepen? Welke opleiding? Volgens behoefte van de sector?
2. Wat is de invloed op de kwaliteitseisen die aan de sector worden gesteld? Welke omkaderende maatregelen moeten hiertoe de garantie geven?
3. Hoe schat men de gevolgen in op functieclassificatie, baremavorming, ...?
4. De Social Profit is een door de overheid gesubsidieerde sector. Het kan een voorbeeldfunctie vormen, het kan een proeftuin zijn. Moet/kan een EVC project aan grenzen beantwoorden en in welke mate?
5. Welke inspanningen dient de subsidiërende overheid (ook qua middelen) te investeren in een EVC gebeuren?

## STANDPUNT.

De beroepen in de Social Profit sectoren hebben als kenmerk dat ze sterk gebonden zijn aan diploma's. Het uitoefenen van deze beroepen ligt meestal vast via wettelijke bepalingen of regelgeving. Dit vormt de noodzakelijke garantie van kwaliteit. De betrachting van vandaag en in de toekomst moet zijn dat deze verworven kwaliteit nog verbeterd. Dit vormt ook de garantie dat de functies, onafgezien in welke Gemeenschap het diploma is verworven, in alle sectoren en op alle plaatsen dezelfde waarde hebben. Bijkomend heeft dit tot gevolg dat de bestaande diploma's niet ontwaard worden. Dit leidt dan uiteindelijk tot een correcte en gelijke verloning. Voor de BBTK is het dan ook duidelijk dat de toegang tot de beroepen in de sector via een diploma moet gebeuren.

BBTK is zich bewust van de maatschappelijk gegeven dat werknemers niet altijd de kansen hebben gekregen om via opleiding of vorming toegang te krijgen tot een diploma. Ook erkent de BBTK dat de werknemers in de Social Profit sectoren door de jaren heen bepaalde kennis en ervaring opdoen waardoor hun kwalificatie automatisch verhoogd.

Het bekomen van een ervaringsbewijs hiervoor is dan ook een goede opstap tot het bekomen van een diploma. Het ervaringsbewijs moet leiden tot het verkrijgen van vrijstellingen om uiteindelijk na één of meerdere vormings- of opleidingsmodules het diploma te behalen.

Sommige beroepen in de Social Profit zijn echter niet gereguleerd en er is dus geen diploma vereist om er te kunnen in stappen. Om zo'n beroepen uit te oefenen, hebben de werknemers zichzelf vaak « on the field » opgeleid, door een zekere beroepservaring te verwerven maar ook door tal van voortgezette vormen te volgen. De validering van de competenties kan voor de betrokken werknemers dan ook een belangrijke stap vormen in de erkenning van hun beroep en van hun kwalificatie.